

Leven vol overgave en vertrouwen

Het roer om. Kiezen voor een andere manier van leven. Voor velen blijft het een stil verlangen, maar wat brengt het hen die de sprong wagen? Wim en Leida van Dijk verkochten hun huis en wonen sinds 2018 in een camper.

DOOR: LAURA BOETERS

‘We hebben een hele grote achtertuin’, zegt Leida tijdens de rondleiding door hun nieuwe thuis. Ze wijst naar buiten. Het kleine huis op wielen staat geparkeerd aan een groen grasveld. ‘Dit is onze L-vormige keuken. Onder het aanrecht bevindt zich de verwarming’, legt Wim uit. De camper is efficiënt ingericht en van alle gemakken voorzien. Met een afmeting van twee bij zeven is het een heel verschil met hun vorige woning. Leida: ‘We hadden een heel fijn huis met veel ruimte. Dat is altijd goed geweest, maar de jas was te groot geworden.’ Het stel wilde iets anders, kleiner. Een seniorenwoning, daar moesten ze niet aan denken. De camper die ‘s weekends en tijdens vakanties al twee jaar trouwe dienstdeed, bleek hen beter te passen.

Ruimte

Het was november 2017 toen Wim en Leida een artikel lazen van Lisette Wouters in *The Optimist*. Wouters schreef over drie vrouwen die huis en haard achterlieten om de wereld in te trekken als digitale nomaden. ‘Dit artikel gaf voor ons de doorslag. Een van de vrouwen vertelde dat als je een beslissing wilt nemen, je een datum moet vaststellen. Als je dat niet doet, blijft iets een wens’, vertelt Leida. Wim voegt toe: ‘We prikten 1 april 2018 als de dag dat al onze spullen weg moesten zijn, zodat we in de camper konden gaan wonen. Daar hebben we later maar 30 maart van gemaakt.’

De spullen werden verkocht of naar de kringloop gebracht. Tuinmeubilair en sculpturen kregen een plekje

bij kennissen en vrienden in de tuin. Het afstand nemen van spullen schiep zowel fysieke als mentale ruimte. Leida ervaarde de overbodige spullen als een last. Voor haar kon het opruimproces niet snel genoeg gaan. Het ontspullen bleek voor Wim spannender te zijn. ‘Ik was de verzamelaar. Ik bewaarde van alles onder het mom van “je weet nooit wanneer je het nodig hebt”. Houten planken, studieboeken, frutsels en fratsels. Ik zat dagen op mijn kamertje om alles uit te zoeken en de administratie op orde te brengen.’ Het stemde tot nadenken: ‘We beseffen nu des te meer dat we in een gigantische wegwerpmatenschap leven. We gaan onzorgvuldig om met materialen, met de aarde. Iedereen zou zich voor iedere aankoop moeten afvragen: “Wat brengt het me?”. In ons geval komt daarachteraan nu ook nog de vraag: “Hebben we er ruimte voor?”’

Vertrouwen

En toen was het huis leeg. Omdat ze niet de intentie hebben er ooit zelf weer te gaan wonen, namen hun zoon en schoondochter de woning over. Ze waren er klaar voor om hun mobiele woning te betrekken. Leida: ‘Het enige wat vaststond, was die datum. Toen we de straat uit reden, wisten we niet of we links of rechts zouden afslaan. We hadden geen plan. En nu nog steeds plannen we niet ver vooruit.’ Wim vult aan: ‘Ons plan is dat we geen plan hebben. We zijn erin gestapt, in vol vertrouwen.’

Vragen uit de omgeving gaan vaak over onzekerheden. Iets wat hen helemaal niet bezighoudt. ‘We krijgen reacties van mensen die ons willen behoeden voor dingen die er eventueel zouden kunnen gebeuren. “Wat als je hulpbehoevend wordt? Wat als het niet bevalt?”. Daar staan we van te kijken, want dat speelt voor ons helemaal niet. Wij vertrouwen erop dat er altijd iets is waar we op terug kunnen vallen. Dat er altijd iets op ons pad komt wat een situatie weer oplost.’

Leida geeft een voorbeeld ter illustratie: ‘We waren aan het fietsen in Zweden, maar werden over een gek, smal paadje genavigeerd. Het bleek een moeilijk wandelpad te zijn en was op onze sandalen amper te bewandelen.

‘Als je dingen om je heen **zeker** wilt hebben, beperk je je **vrijheid**.’

Ondanks dat we niet wisten waar we waren of waar we naartoe moesten, hebben we genoten van de omgeving. Deze gebeurtenis vinden we een mooie metafoor. Als je erop vertrouwt dat je altijd ergens uitkomt, kun je ook nog genieten van het moment zelf.’

Vrijheid

Naast Zweden hebben Wim en Leida met hun camper door landen als Frankrijk en Marokko gereisd. ‘We hadden van tevoren geen idee hoe we onze dagen zouden invullen. Nu is het een mix van reizen en van ergens wat langer vaststaan’, vertelt Leida. Volgens Wim dachten veel mensen dat ze met de camper vooral veel zouden rondtrekken door Europa. ‘En dat is de vrijheid, zeggen ze dan. Maar voor ons hangt vrijheid samen met vertrouwen. Bij ons is er veel ruimte om te laten gebeuren wat er gebeurt. Als je heel veel dingen om je heen zeker wilt hebben, beperk je je eigen vrijheid. De vrijheid zit hem niet in “ik koop een camper en ga op reis”. Het zit in jezelf. De omstandigheden maken het makkelijker om ook in die vrijheid te zijn.’

Waar Wim en Leida in december en januari zijn, staat nog niet vast. ‘We weten namelijk niet wat we allemaal gaan tegenkomen’, zegt Leida. ‘In overgave en vertrouwen kom je zo ontzettend veel mooie dingen tegen. In rust en vrijheid zie ik dingen die ik anders niet zou zien. We voelden ons niet beperkt voordat we in de camper woonden, maar we ervaren nu veel vrijheid die we van tevoren niet hebben gemist in het huis. Vanuit onze beslissing om in de camper te wonen, zijn er dingen ontstaan die ik nooit had kunnen bedenken. Ik vind dit nog iedere dag een cadeau.’ ●

Wim en Leida wisselen graag ervaringen en verhalen uit via hun platform www.centrumvoorinspiratieenverandering.nl

FOTOGRAFIE: MICHEL PORRO